

[Justitsministeren]

sproglig sammenligning af ordlyden af de to regler.

Det afgørende i sagen er vel i øvrigt, hvordan den pågældende bestemmelse vil blive anvendt af skifteretterne i praksis, og jeg er derfor meget villig til at drøfte udviklingen i denne praksis med spørgeren, når loven har virket i nogen tid og vi har fået nogle erfaringer med dens administration.

Spm. nr. S 899

Til *undervisningsministeren* (7/8 84) af:

Povl Brøndsted (V):

»Er det normalt, at institutioner bruger det offentlige brevpapir og portomaskiner til at udsende rundskrivelser, der opfordrer brugere til at påvirke folketings- og radiatorådsfolk til at få ændret en politisk beslutning, institutionerne ikke bryder sig om?«

Begrundelse

I en skrivelse til brugerne i amter og kommuner har Danmarks Radios undervisningsafdeling, der finansieres af undervisningsministeriet, opfordret til, at man skriver breve og læserbreve og foretager henvendelser til folketings- og radiatorådsmedlemmer osv. for at afværge afdelingens overgang til licensfinansiering og en planlagt beskæring på 25 pct. i 1985. »Vi prøver selv at gøre, hvad vi kan«, står der i brevet, som i øvrigt slutter med den forkerte påstand, at afdelingen »lukkes«.

Brevet er på afdelingens officielle papir, og afdelingens portomaskine er brugt ved forsendelsen.

Svar (10/8 84):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet, om det er normalt, at institutioner bruger det offentlige brevpapir og portomaskiner til at udsende rundskrivelser for at få ændret en politisk beslutning, institutionerne ikke bryder sig om, kan besvares med et klart nej – og en sådan fremgangsmåde må efter min opfattelse betragtes som kritisabel.

Hvad angår Danmarks Radios undervisningsafdeling, hvis drift betales af undervisningsministeriet, forholder det sig således, at aftalen af 1979 mellem Danmarks Radio,

kulturministeriet og undervisningsministeriet indeholder en bestemmelse om, at undervisningsafdelingen i programspørgsmål er ansvarlig over for undervisningsministeriet, men at undervisningsafdelingen med hensyn til personale m.v. er en del af Danmarks Radio med ansvar over for Danmarks Radios driftsledelse og radiatorådet. De i radioen ansatte tjenestemænd er ikke omfattet af den almindelige tjenestemandsløve, men af et særligt reglement, udfærdiget af kulturministeren, jfr. radiolovens § 9, stk. 6.

Spørgsmålet om en bedømmelse af den foreliggende sag henhører derfor under kulturministeriet og Danmarks Radio. Jeg har derfor oversendt sagen til kulturministeren til videre foranstaltning.

Spm. nr. S 900

Til *indenrigsministeren* (7/8 84) af:

Jes Lunde (SF):

»Hvorledes kan ministeren fastholde sin kritik af den lokale sundhedskommission i sagen om den tidligere asfaltfabrik i Strandby, når det af sundhedskommissionens forhandlingsprotokol klart fremgår, at kommissionen den 11. juni 1965 gav påbud om foranstaltninger mod røg og støv m.v., før kommissionen skred til at forbyde produktionen efter sundhedsvedtægtens § 30, og finder ministeren ikke, at det er indenrigsministeriet, der pådrager sig ansvaret for den fortsatte produktion på asfaltfabrikken i Strandby, idet det var indenrigsministeriet under indenrigsminister Poul Sørensen (KF) og hans efterfølger H. C. Toft (KF), der omstødte sundhedskommissionens forbud?«

Svar (15/8 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal præcisere, at mine udtalelser i TV og min besvarelse af folketingsspørgsmål nr. S 804 er baseret på oplysninger i miljøministerens besvarelse af spørgsmål 77–87 af 1. juni 1984 til folketingets miljø- og planlægningsudvalg.

Når jeg har udtalt mig i denne sag, skyldes det, at miljøspørgsmål for 15 år siden ikke var udskilt fra indenrigsministeriet. Ved oprettelsen af ministeriet for forureningsbekæmpelse i 1971 overgik miljøspørgsmål til dette ministerium, hvorfor sagens akter fin-